

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.587 van 5 februari 1999

A. 76.936/VIII-694

In zake : **HOUGARDY** Jules,
rue Nicolas Lenoir 84
4340 Awans,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 29 december 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Jules HOUGARDY de nietigverklaring vordert van "de beslissing van de commandant van de rijkswacht in de persoon van luitenant-generaal DERIDDER d.d. 10 december 1997, nr. DPG/HNLL/2154, voor zover die beslissing bepaalt dat verzoeker, die thans bij wijze van ordemaatregel geschorst is bij de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 10 maart 1995, verlengd bij de beslissing van 3 juli 1995, en die normaal op 1 januari 1998 op pensioen zou moeten worden gesteld vermits hij dan de leeftijdsgrens zal hebben bereikt, luidens artikel 3bis van de gecoördineerde wetten niet op pensioen kan worden gesteld.

En voor zover die beslissing d.d. 10 december 1997 stelt dat op tuchtrechtelijk gebied later nog een beslissing genomen moet worden over de vraag of de

schorsingsperiode van vóór 1 januari 1998 al dan niet geregulariseerd wordt.

En voor zover de bestreden beslissing, nog steeds op grond van dezelfde wetsbepaling, namelijk artikel 3bis van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, inzonderheid bepaalt dat vanaf 1 januari 1998, de datum waarop verzoeker gepensioneerd wordt omdat hij dan de leeftijdsgrens zal hebben bereikt, aan verzoeker geen kosteloze geneeskundige verzorging meer kan worden verstrekt";

Gelet op arrest nr. 70.584 van 8 januari 1998 waarbij de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 januari 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BRION, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van kapitein-jurist LACASSE, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Verzoeker was eerste wachtmeester bij de rijkswacht.

Hij is beschuldigd van geldverduistering en op 24 april 1997 door de correctionele rechtbank van Luik veroordeeld tot dertig maanden gevangenisstraf, met vijf jaar uitstel.

Ingevolge beroep van het openbaar ministerie en verzoeker is hij op 25 mei 1998 door het Hof van beroep van Luik veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf met vijf jaar uitstel voor het gedeelte dat de voorlopige hechtenis te boven gaat en een boete van tweehonderd frank. Verzoeker stelt beroep in cassatie in.

Verzoeker is sedert 10 maart 1995 bij wijze van ordemaatregel in zijn ambt geschorst. Hij heeft op 1 januari 1998 de pensioenleeftijd bereikt.

Op 10 december 1997 is beslist dat hij met ingang van 1 januari 1998 een bedrag krijgt dat

overeenstemt met drie vierde van zijn wedde, dat wil zeggen een bedrag dat bijna gelijk is aan het ouderdomspensioen waarop hij normaal recht zou hebben. Zijn toestand zal geregeld worden zodra een definitief geworden rechterlijke beslissing is uitgesproken. Artikel 3bis, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen staat er immers aan in de weg dat een pensioen wordt toegekend in afwachting van een rechterlijke beslissing.

Dezelfde beslissing van 10 december 1997 bepaalt dat, indien verzoeker het recht op een militair pensioen zou verliezen, hij de bedragen die hij sedert 1 januari 1998 gekregen heeft moet terugbetalen aan de rijkswacht. Bovendien onttrekt de bestreden beslissing hem zijn huisvestingstoelage en zijn kledijvergoeding en bepaalt ze dat hem geen kosteloze geneeskundige verzorging meer zal worden verstrekt, met toepassing van artikel 50 van het koninklijk besluit van 25 april 1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht. Aan verzoeker wordt ten slotte opgelegd zijn adres en de te wijzen definitieve rechterlijke beslissing mee te delen;

Overwegende ambtshalve dat het beroep niet ontvankelijk is voor zover het de nietigverklaring beoogt van de verplichting die aan verzoeker wordt opgelegd om zijn adres en de te wijzen definitieve rechterlijke beslissing mee te delen; dat de bestreden handeling geen nadeel berokkent voor zover het dat als onderwerp heeft;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat artikel 3bis van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen alleen slaat op de "militairen die verplicht werden het leger te verlaten",

terwijl hij niet meer als militair kan worden beschouwd, aangezien de rijkswacht geen deel meer uitmaakt van de krijgsmacht; dat hij aanvoert dat er een rechtsvacuüm is, aangezien hij niet op pensioen kan worden gesteld, terwijl luidens een "andere wetsbepaling" de pensioenleeftijd zesenvijftig jaar bedraagt; dat verzoeker ten slotte aanklaagt dat de bestreden handeling hem in een onhoudbare tegenstrijdige situatie brengt, aangezien hij voorschotten krijgt, waarover hij niet zou kunnen beschikken mocht hij ze terug moeten geven;

Overwegende dat artikel 1, § 1, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1991, het volgende bepaalt :

" De leden van het personeel van de rijkswacht blijven onder de wetten en reglementen vallen die van toepassing zijn op het personeel van de krijgsmacht, zoals die in voorkomend geval aan hun bijzondere toestand zijn aangepast.

De wijzigingen die in voornoemde wetten en reglementen na 1 januari 1992 worden aangebracht, zijn op de leden van het personeel van de rijkswacht slechts toepasselijk indien dit uitdrukkelijk is bepaald";

dat daaruit volgt dat de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen van toepassing blijven op verzoeker, ook al is hij geen militair meer; dat verzoeker met toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de inrustestelling van de militairen beneden de rang van officier, op 31 december 1997 op pensioen moest worden gesteld; dat hij krachtens artikel 2, 3°, van de genoemde gecoördineerde wetten recht had op een rustpensioen; dat artikel 3bis van de genoemde wetten evenwel het volgende bepaalt :

" De artikelen 2 en 3 zijn niet van toepassing op de militair die verplicht werd het leger te verlaten ten gevolge van de artikelen 19, 31, 32 of 33 van het Strafwetboek of van artikel 5 van het Militair Strafwetboek.

Een opruststelling voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 2 en 3 mag niet uitgesproken worden zolang de militair verplicht kan worden het leger te verlaten tengevolge van feiten waarvoor hij in beschuldiging gesteld werd."

dat het middel, voor zover het ontleend is aan de schending van artikel 3bis van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen, niet gegrond is; dat verzoeker geen belang heeft bij het middel voor zover het ontleend is aan de onwettigheid van de beslissing waarbij hem inkomsten worden toegekend waarop hij geen recht heeft en die hij misschien moet terugbetalen;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan tegenstrijdigheid van de motieven van de bestreden beslissing; dat hij de verwerende partij in een bijzonder verwarrend betoog ten laste legt hem voorschotten op het pensioen te betalen, maar hem daarnaast de kosteloze verstrekking van geneeskundige verzorging te ontzeggen, terwijl hij lijdt aan een aandoening die hij tijdens de dienst heeft opgelopen;

Overwegende dat verzoeker zich, als gevolg van de bestreden beslissing, op het vlak van geneeskundige verzorging in de situatie bevindt waarin hij zich bevonden zou hebben indien hij op 31 december 1997 op pensioen zou zijn gesteld; dat het middel, in de veronderstelling dat het gegrond is, niet zou kunnen leiden tot een nietigverklaring waarbij verzoeker enige baat zou hebben; dat het middel bijgevolg niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 14.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijf februari 1900 negenennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.